

tage den lille Sidebane fra Klosterkro til Slesvig og sætte Slesvig i direct Forbindelse med Flensborg paa den ene Side mod Nord og med Eckernsørde-Kiel mod Syd, saaledes at Byen bliver indlemmet i Jernbanenettet, og det er min fulde Overbeviisning, at dersom man nu lægger Hovedstationen ved Brabrand istedetfor i Aarhus, vil man inden faa Aar blive nødt til at føre Banen ind til Aarhus, ligesom man nu fører den ind til Slesvig. Værsynderligt vilde det da ogsaa være, om den største, meest industrielle og virksomste By i Sylland alene skulde blive udelukket fra Jernbanenettet; medens man har indlemmet alle de andre sydligere Søfjæstæder paa Dithyssen, som ikke have nær saa stor Betydning som Aarhus, i Jernbanelinien.

Mathiasen: Seer man hen til den Linie, der fra Stilling til Aarhus er anbragt paa det i Bureauet henlagte Kort, er det givet, at den er langt ligere og smukkere, end den fra Standerborg til Brabrand; men den høitærede Minister har rigtignok udtalt, at denne Linie vilde blive 100,000 Rd. dyrere. Vælger man nu Brabrand som Knudepunkt forekommer det mig, at det vilde være særdeels uheldigt, at de gjenneingaaende Tog, som kom sydfra og gik nordpaa eller kom nordfra og gik sydpaa, stadigt skulde gaae Tour og Retour paa det Stykke af Banen i mellem Brabrand og Aarhus; der vilde utvivlsomt ikke gaae lang Tid hen, inden Aarhus-Banen maatte drives som en Sidebane. Det forekommer mig dernæst, at Beføstningen ved Bygningen af en ny Banegaard ved Knudepunktet, i Forbindelse med de forøgede Driftsomkostninger, vilde medføre, at Besparelsen ved at vælge Brabrand istedetfor Aarhus maastee blev mindre end Intet. Som Medlem af det Udvalg, der i den foregaaende Session var udsat her i Rigsdagen til at behandle denne Sag, har jeg nu ved Sagens 2den Behandling ved min Afstemning fastholdt den Stilling, som jeg havde valgt dengang at indtage, men efterat Thinget sidste Gang har udsat Aarhus istedetfor Brabrand, agter jeg, i Henhold til de af mig ved 2den Behandling gjorte Udtalelser, denne Gang at stemme imod Endringsforslaget. Jeg har

ogsaa en Følelse af, at hvis Folkethinget vedtager Banelinien med Aarhus som Udgangspunkt, vil Landstinget gaae ind derpaa, og denne Sag faae en snarlig Ende; i modsat Fald er der neppe Noget, der veed, hvad Resultatet vil blive.

Indenrigsministeren: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Der er rigtignok forlangt Afslutning af Forhandlingerne; men jeg antager, at de ærede Medlemmer, der have forlangt denne, ikke have Noget imod, at den høitærede Minister udtaler sig. (Stemmer: Nei!)

Indenrigsministeren: Der er fra flere Sider fremkommet Betslagelser over, at der ikke foreligger tilstrækkelige Dplysninger, og jeg har endog forstaaet dette som en Betsbreidelse mod mig for, at jeg ikke har fremlagt saadanne, men jeg har givet, hvad jeg har høvt, og Mere har jeg ikke kunnet give. Søvrigt har denne Klage ikke været bestemt formuleret; der er ikke stillet noget enkelt bestemt Spørgsmaal, som jeg ikke har seet mig istand til at besvare. Derved, at ærede Medlemmer drage de Beregninger, der foreligge fra Ministeriet, i Tvivl og gjøre dem om, er Intet at gjøre. Jeg har udtalt, hvad det Ministeriet foreliggende Dplysninger angaaende Banen gaae ud paa, hvor stor Veidistancen vil blive, hvor store Omkostningerne vilde blive ved de forskjellige Linier, og i det Hele troer jeg, at ingen factiske Dplysninger have manglet. Hvad jeg ikke har seet mig istand til at opløse, er den Indflydelse, som de forskjellige Banelinier vilde have paa Benvættelsen og Indtægterne af Banerne, men dette kan ikke være Gjenstand for nogen Beregning; det kan ikke opløses, det er en Skønsfag, og i den Henseende troer jeg, at ethvert Medlem af Thinget maa kunne skjønne ligesaa godt som jeg. Jeg har allerede udtalt, at for mig staaer Sagen saaledes, at det i alt Fald ikke vil skade den paagjældende By, om Banen bliver ført middelbart istedetfor umiddelbart til den; men Enhver maa kunne have sit Skjøn for sig. Med Hensyn til de factiske Dplysninger har jeg forelagt, hvad